

Uanset honningbien er et husdyr og uanset om formålet med indførslen af den pågældende biart er biavl, vil arten ikke kunne undgå kontakt med naturen og derved påvirke det naturlige økosystem, idet bier modsat andre husdyr ikke kan indkapsles og derved undgå kontakt med naturen.

Den europæiske naturbeskyttelseskonvention (Bernkonventionen) pålægger landene at føre streng kontrol med indførelsen af ikke naturligt hjemmehørende arter, ligesom Biodiversitetskonventionen i artikel 8 h fastslår behovet for at regulere introduktion af ikke hjemmehørende arter med det formål at undgå negativ påvirkning af økosystemer og dyrearter.

Til § 9

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til § 14 a i den gældende lov om biavl. Hjemmelen til at iværksætte særlige bevaringsforanstaltninger for den brune Læsøbi blev indført i 1993 (lov nr. 267 af 6. maj 1993).

Med forslaget til § 9 opretholdes således hjemlen til disse foranstaltninger til at bevare den brune bi, (*Apis mellifera mellifera*), der hidtil alene har været en population af på Læsø.

I Danmark er den oprindelige bestand af (avlede og vilde) honningbier gennem det seneste århundrede næsten fuldstændigt udryddet til fordel for eller hybridiseret med bier (alle af arten *Apis mellifera*, især af racerne *italica* og *carnica*) indført fra det øvrige Europa (evt. via USA eller Australien), og i mindre omfang fra Orienten og Afrika.

På Læsø findes en mindre population af den oprindelige birace (brun bi, *Apis mellifera mellifera*), som er søgt vedligeholdt af interesserede lokale avlere med støtte fra staten.

Der gennemføres i perioden 2005 – 2007 en nøje monitoring af de racemæssige tilhørsforhold for bibestanden på Læsø med det formål videnskabeligt at fastsætte grundlaget for den fremtidige bevaringsindsats for den brune Læsøbi. Parallelt hermed er der oprettet renavlsstationer for den brune Læsøbi på Romsø og Anholt.

Til stk. 2

I stk. 2 præciseres, at selvom der iværksættes særlige foranstaltninger i et område i medfør af stk. 1, er det fortsat muligt at drive erhvervsmæssig biavl og honningproduktion. Såfremt området er forbeholdt en bestemt birace, skal de bier, der avles og produceres på i det pågældende område, være af denne race.

Til stk. 3

Såfremt en biavler har et dokumenteret tab som følge af de bevaringsforanstaltninger, fødevarerministeren måtte iværksætte, vil dette tab blive erstattet af statskassen efter dansk rets almindelige regler herom. Dette fremgår af stk. 3. Såfremt der således iværksættes nye bevaringsforanstaltninger, der kan medføre dokumenteret tab fra biavlere i de områder, bevaringsforanstaltningerne omfatter, vil der skulle afsættes ny særskilt bevilling hertil på Finansloven. Der er ikke aktuelle planer om nye bevaringsforanstaltninger i henhold til denne bestemmelse.

Til § 10

Reglerne om godkendelse og mærkning af beskyttelsesmidler, der er farlige for bier, fremgår nu af kemikalieloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 21 af 16. januar 1996 om kemiske stoffer og produkter. Fødevarerministeriets bekendtgørelse om klassificering m.v. af bekæmpelsesmidler (farlighed for bier) blev ophævet i 1996, og klassificering af bekæmpelsesmidler for farlighed for bier overgik herefter til Miljøstyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 533 af 18. juni 2003 om bekæmpelsesmidler. Klassificeringen sker efter indhentet udtalelse fra Danmarks JordbrugsForskning.

Ifølge bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler § 20, stk. 1, nr. 19, har producenter af plantebeskyttelsesmidler pligt til at mærke produkter, der er farlige for bier. Overtrædelse af mærkningsreglerne straffes med bøde.

Tilsvarende kan anvendelse af et produkt i strid med mærkningsregler fastsat i henhold til kemikalieloven § 59, stk. 1, nr. 12, straffes med bøde.

Med forslaget til § 10 er det som i den gældende lovs § 7, stk. 1, præciseret, at den, der ved spredning af giftmidler over planter, forårsager skader over for biavlere, frøavlere eller andre, som måtte lide tab herved, er erstatningsansvarlig efter almindelige erstatningsregler. Derved fastholdes bestemmelsen om erstatningspligt i lov om biavl, mens strafansvaret henhører under Kemikalieloven.

Det er dansk rets almindelige erstatningsregler, der lægges til grund ved vurdering af, om den, der har forårsaget en biforgiftningsskader, har handlet ansvarspådragende.

Ved vurdering af erstatningsansvaret skal det fortsat indgå, om der er foretaget sprøjtning i strid med almindelige anbefalinger om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, der er farlige for bier, ligesom det kan betragtes som egen skyld, hvis biavleren ikke har sørget for tilstrækkeligt vand til sine bier. Herudover har biavleren pligt til at begrænse sit tab mest muligt.